

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A régi és az új rendszer.

Pécs, 1899. június 24.

Mint a sírból kikelt hazajáró kísértet jelent meg tegnap a képviselőházban a régi párhatalmi rendszer szelleme az összeférhetetlenségi bizottságnak Sima ügyében hozott ítélete képében s azt a nyugodt, tárgyilagos képet, a melyet az ország legéletbevágóbb kérdéseiben uralkodó éles elvi ellentétek sem voltak képesek megzavarni, rögtön dúló viharrá változtatta át, amely lerántotta a leplet arról a lesipuskás csapatról, mely annyira képtelenné vált már erkölcsi konzekvenciák levonására, hogy bukásának következményeit magáról látszólagos megnyugvással lerázva, az új korszak férfainak árnyékában meglapul s áhítozva várja ezek bukását, hogy újra elfoglalhassa helyét, a honnét a nagy parlamenti harc kiverte.

Bánffy-szelleme még él az országgyűlésen s az országban egyaránt. Az országgyűlésen csak bujkálva lesi az alkalmat az érvényesülésre, de az országban még nyíltan garázdálkodik. Bármit tartson is valaki Sima Ferenc egyéniségéről, azt az egyet nem tagadhatja senki, hogy a hatalom birtokosai részéről a legdurvább erőszakkal folytatott rendszeres hajsza indult meg ellene, hogy megsemmisíthessék azt az embert, aki ott az ő szűkebb hazájában a szabad garázdálkodás legfélelmeesebb ellenőre.

Lehetnek ennek az embernek nagy hibái, de hogy minden hibája messze marad üldözőinek bünei mögött, azt bizonyítja az a körülmény, hogy ezek az üldözők, kiknek rendelkezésére állott a hatalom minden eszköze, nem voltak képesek őt szabadságától, politikai jogaitól megfosztani még abban a korszakban sem, a melyben a párhatalmi önkény érdekében a cél szentesített minden eszközt.

Meg is próbáltak ellene minden eszközt, a nyílt verekedéstől a csalásért, sikasztásért, okirat-hamisításért, rágalmaszástól való följelentésekig s mindeddig egyetlen vádat sem voltak képesek rábizonyítani. Most hát anyagi egzisztenciájában támadták meg, csődbe hajtották, hogy így eszközölhessék ki mandátumának megsemmisítését.

Mondják, hogy a csőd annak a hitelezőnek világos intenciója ellenére lett elrendelve, a kinek a nevében az kérve lett, mert az illető hitelező csak ijesztés céljából adott megbízást ügyvédjének a csőd-kérésre, levelében világosan kijelentve, hogy a csőd tényleges elrendelése nem áll érdekében s így a bíróság által kívánt 300 frt költségbiztosítékot sem küldte el az ügyvédnek, amely költség a saját pár száz forintnyi követelésével különben sem állott arányban. S ennek dacára a 300 frt költségbiztosíték mégis le lett téve s ennek alapján a csőd elrendelve.

Hogy ez a 300 frt, a melytől a csőd

elrendelése függött, honnét került, azt bizonyosan tudni nem lehet, a szentesi lapok azonban Vadnay Andor főispánról állítják, hogy ő előlegezte ezt a vérdíjat. Nos, a Bánffy-rendszerbe az ilyesmi teljesen bele is illik, melynek a csongrádi főispán egyik legjellegzetesebb képviselője még ma is.

Persze a bukott rendszer oszlopos férfainak amellet a főérdék mellett, hogy Sima mandátuma az elrendelt csőd folytán megsemmisíthessék, még különös érdekükben állott az is, hogy a csőd kieszközlésének illetően körülményei ne kerüljenek szellőztetésre a parlament ama bizottsága előtt, amely a mandátum sorsa fölött itélkezni hivatva volt.

Ezt a bizottságot még a gyászos emlékü Bánffy-uralom idején állították egybe, számítottak hát rá, hogy a rendszer külső hiveivel ez ügyben kezdet fog s majd kicsinálja valahogy a dolgot minden kellemetlen tárgyalgatás nélkül, hisz annak a rendszernek egyik alapelve volt, hogy okkalmóddal mindent meg lehet csinálni.

S várakozásukban nem is csalódtak. Az összeférhetlenségi bizottság Bánffyhuszárjai halomra döntötték a házszabályokat, Sima törvényszerű idéztetésének igazolása nélkül, a Ház elnökéhez intézendő köteleességszerű jelentéstétel mellőzésével, fölhasználták az érdekelt képviselő távollétét a mandátum megsemmisítésére szóló ítélet sommás uton való meghozatalára.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A dal . . .

A dal a lanton egyre gyérül;
A seb a szivben csak sajog . . .
A csillag ha lehull az égről,
Nem hozhatják a semmiségből
Vissza a kesergő dalok!

S bár lelked érte tépi bánat,
S mig sirni birsz, csak siratod;
Mi köze hozzá a világnak?
Helyette száz új csillag támad
S felejtik a te csillagod!

Keservedet ha dalba öntéd
Kezdetbe, volt ki hallgatott;
S a hogy dalod elmondta önkényét,
Mint kerülöd a félős örvényt:
Talán sok szivet megnatott.

De az régen volt. Valahára
Megszokhattad a bánatot.
Nemcsak azért élsz e világba,
Hogy ne gondolhass semmi másra,
Csak arra, a mi elhagyott.

Előtted az élet reménye;
Ne zsörtölődjél a halállal!

Miért élsz, csak a multnak élve?
A jövődtől mit se kérve
És nem törődve, csak a mával!?

Nincs szokva ehhez manap senki;
Unottá válsz, ha folytatod.
Hunyt csillagod hiába zengi
Kesergő lantod; visszanyerni
Nem tudják őt a bús dalok.

Szived sebe bárhogy sajoghat,
Sokáig kit sem érdekel, —
Habár során a bús daloknak
A lelketőlő fájdalomnak
Sok drága gyöngyét sird is el!

Honthy István.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Egy többrendbeli betörés lopásért és rablásért tizenöt évi fegyházra ítélt rabot vittek e héten Pécsről az illavai fegyházba. Mikor a vonat megállt vele a buen retiroként szolgáló városka állomása előtt, a kalauz elkiáltotta magát:

— Illava, egy perc!

— Ugy éljen az ő feje! szólott komoran a rab, kiszállva a vonatból s a börtönőrrel a háta mögött a perron felé indult.

Hát ennek a rabnak teljesen igaza volt.

Másoknak csak egy percig állt meg a vonat Illavánál, de az ő számára teljes tizenöt évre. Nem csoda hát, ha kitört belőle az akasztófahumor s kívánta a kalauznak a — legrosszszabot, a mit kívánhatott.

Ez a hét is némelyeknek nagyon rossz, másoknak meg nagyon jó volt.

Jó volt mindenk előtt az időjósoknak, kik naponkint esőt jósoltak és az idő nem is hazudtolta meg őket. De mindjárt hozzátehetjük, hogy a gazdáknak már nem volt ilyen jó, mert bizony a sok esőzés is ártott a vetéseknek, hát még azok a jégverések és pusztító zivatarok, melyek végigvonultak az ország némely részein, többek között megyénkben is. Bizony ha a meteorológusok rá mondják erre a hétre, hogy jó hét volt, a gazdák nyomban utánuk mondhatják, hogy ugy éljen az ő fejük!

Hivatalosan berukkolt már a nyár is. De mint minden hivatalos dologban, ugy az ő berukkolásában nincs eddig köszönet. Bizony még ránk fér az überciha és rossz idő jár a világos ruhákra.

Node az idővel nem igen törődnek a diákok. Ők már lerázták az iskola porát; sokaknak mögöttük van az érettségi vizsga is, nem csoda hát, ha nekik is jó hét volt ez a hét, melynek közepén olyan grand murit csaptak a »Hajó«-ban, hogy öreg lumpok is így szólának:

De csalódtak abban a reményükben, hogy a Bánffy-rendszer szelleme még a képviselőházban is arathat diadalokat. A Bánffy-rendszer kátéja az ilyen esetekre úgy szól, hogy a képviselőháznak nincsen joga a bizottság ítéletét fölülbírálni, hanem azt egyszerűen tudomásul venni köteles, bármilyen törvényszegést követett is el a bizottság határozatának meghozatala körül.

Ezt a kátét hangoztatta is a Bánffy-Tisza-klikk egyik oszlopa, Gajáry Ödön, de sajnosan kellett tapasztalnia, hogy bizony a káté is utána bukott a rendszernek, mert nemcsak az új korszak megteremtője, a miniszterelnök, de az új igazságügy-miniszter is kijelentette, hogy most már egészen más szél fujdogál s a képviselőház nem lehet szentesítője semmiféle törvényszerűségnek: a bizottság ítéletét csak abban az esetben tartozik tudomásul venni, ha a bizottság az ítéleténél megtartotta a házszabályokat, a melyek neki eljárására nézve törvényt szabnak.

Megtörtént tehát az, ami a régi rendszer uralma alatt a lehetetlenségek sorába tartozott volna: az igazságügy-miniszter adott be írásos indítványt az iránt, hogy a jelentés adassék vissza a bizottságnak s ez utasítsák a házszabályok parancsolta eljárásra. S ezt a Ház csaknem egyhangulag elfogadta.

Csaknem egyhangulag! Mert az ilyen esetekben, mikor a régi rendszer szelleme ilyen élesen ütközik össze az új korszak irányzatával, annak a sötét korszaknak a lovagjai megfedekeznek szerepükről, amely az új korszak programja: a törvény, jog és igazság uralma előtt meghajlást parancsol és cselekesznek szívük mélyébe visszafojtott hajlandóságuk szerint, amely a törvényt és igazságot rendeli alája az érdeknek.

Legtöbbjük sietett a folyosóra menekülni a színvallás elől, észre sem véve, hogy ezzel vallottak leginkább színt; csak egy kiesiny makacs csapat maradt ülve helyén, mintegy nyíltan dokumentálódók,

hogy ott maradtak ugyan az új kormány mögött, de nem azért, hogy programjához csatlakozzanak, hanem hogy magvát képezzék annak a táboroknak, amely köré ha majdan az emberi rossz tutajdonságok s gyöngeség elegendő táborot tömörít, a hatalom átvételét biztosító sikerrel dőlthessék meg az új programot s vele együtt annak híveit.

Nyíltan és élesen tünt ki ezuttal az az áthidalhatatlan szakadás, amely ezt a közéletünkben oly gyászos nyomokat hagyott klicket a politikai erkölcs embereitől pártkülönbség nélkül elválasztja s csak még egypár ilyen alkalomnak kell fölmerülnie, hogy egészen magukra maradjanak s ezzel teljesen ártalmatlanokká legyenek téve.

A kiválás, vagy helyesebben szólva: a kikülönítés művészetének előbb-utóbb be kell következnie. Ezzel tartozik a Széll Kálmán pártja nemcsak önmagának, hanem az országnak is, a melyet még folyton rettegésben tart az, hogy a régi rendszer szellemét most is a kormány mögül látja minduntalan kísérteni.

* **Városi közgyűlés.** Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága folyó hó 26-án (hétfőn) d. e. 9 órakor rendes közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő:

I. 1. *Belügyminiszteri rendelet a házbérekrajcár városi adó behozatala tárgyában alkotott szabályrendelet jóváhagyásáról s tanácsi jelentés annak életbeléptetéséről.* 2. *Belügyminiszterium rendelete a tanítók illetményeinek rendezése tárgyában.* 3. *Belügyminiszterium rendelete a tárgyalás alatt álló szabályrendelettel megállapított fogyasztási adó pótlékok ideiglenes beszedése érdekében.* 4. *Vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium leirata egy új főreáltanodai épületnek létesítése tárgyában.*

II. 5. *Id. Perczel Miklós nyug. főispán, Pécs város diszpolgárának köszönő válasza, a bátyja halála alkalmából hozzáintézett részvétiratra.* 6. *Polgármesteri jelentés.* 7. *Igazoló választmány jelentése a Jankovits Hugó elhalálozása folytán megüresedett legtöbb adót fizető bizottsági tagsági helyre, Nagy Gadó*

Bánffy-féle időket. Csakhogy a miniszterelnöki székben nem Bánffy ült ám, hanem Széll, a ki maga is belátta, hogy itt nincs más tenni való, mint elhatározni, hogy majd máskor határoznak és bizony szépen visszaküldték az ügyet megint a bizottsághoz.

Ime, így mulik el a Bánffy-éra utolsó erőfeszítése, utolsó maradványa is. A jog és igazság minden előtt s ha valamit nem jól tesznek a régi mamelukok, vezérek is kimondják rajuk a vétőt. Szomorú szívvel nézi azonban ezt a Tisza-klikk és fejét csóválja az öreg Tisza Kálmán, szólván Pista fiához:

— Nem jó lesz neked ezekkel egy tából cseresznyét enned!

Mert itt van a cseresznye-korszak. Vizsgálják sorra az uszodákat is és naponkint nagy már a vándorlás a hegyek közé, a hol a szőlőbeli nyaralók boldog birtokosai kint élvezik a nyári esték gyönyöreit a szabadban. S milyen más a városba szorult ember élete! Ennek a cirkuszon kívül nincs egyéb mulatósága s a kávéházak verandáin kívül más alkalmatossága, honnan a nyári esték kellemetességeit végig élvezné. És itt is alig hall valahol egy szál cigányt is; mert Rác Gusztó és Jónás Jancsi idegenben aratván a babérokat, a kik itthon vannak most urak a zenészet terén és oda mennek játszani, a hová nekik tetszik s ha nem is tetszik mindenkinek az a lokalitás.

Józsefnek igazolásáról. 8. *A nyugdíjazás folytán üresedésbe jött árvaszéki ülnöki, esetleg megüresedendő II-od aljegyzői és a lemondás folytán megüresedett II-od oszt. irnoki állásoknak betöltése.* 9. Az 1898. évi házi és alapítványi pénztár zárszámadásainak megvizsgálásáról szóló bizottsági s tanácsi jelentés és javaslatok. 10. Bizottsági és tanácsi jelentés és előterjesztés, a gyámpénztár 1898. évi számadásának megvizsgálásáról s az árvaszéki és gyámpénztári tisztviselők részére munkadíj megállapítása iránt. 11. Tanácsi jelentés a vasuti behozatali tarifa kormányhatósági jóváhagyásának sürgetése tárgyában. 12. Bizottsági és tanácsi javaslat a Pécs-D.-Miholjáci helyi érdekű vasut előmunkálati engedélyének átruházása iránt. 13. A város tanácsa a Dunagőzhajózási társulattal a szállfák átadása tárgyában létrejött egyezséget beterjeszti. 14. Tanácsi javaslat a balokányi uszoda tó és korcsma bérlete tárgyában. 15. A város tanácsa a faiskoláról és befásításokról alkotott szabályrendeletet beterjeszti. 16. A pécsvárosi közkórház alapszabály-tervezetének tárgyalása. 17. Tanácsi előterjesztés a kórház házirendjének megállapítása iránt. 18. Tanácsi jelentés, hogy a tisztí étkező helyiségeinek béréhez való városi hozzájárulás megtagadtassék. 19. Polgármester jelentése a tanítványait leghazafiasabban nevelő tanár, vagy tanító ösztöndíjazására tett Farkas-féle alapítvány kamatainak 1899. évre történt odaitételezéséről. 20. Tanácsi előterjesztés a Kovács püspök-féle ösztöndíjra hármas kijelölés megejtése iránt. 21. Tanácsi előterjesztés a rókusi vizek bakteriologiai tanulmányozásait dr. *Generich* Vilmos részére tiszteletdíjnak megszavazása iránt. 22. Tanácsi előterjesztés a levéltári személyzet részére a levéltárnak hivatalos órákon kívüli való rendezéseért munkadíjnak megszavazása iránt. 23. Előterjesztés dr. *Bors* Lajos magánorvos orvosi gyakorlatának betiltása iránt.

III. 24. A szt. Ferenc-rendi szerzet helybeli rendházának kérelme az 1898. évi községi pótdónak visszafizetése s a f. évi pótdónak elengedése iránt. 25. *Simits* Ferencné szül. *Christoph* Wanda kérvénye az illetőségi díj fejében lefizetett 50 frt. visszafizetése iránt s annak kapcsán a Tanács jelentése és elutasító véleménye. 26. *Jilly* Böske chicagói lakosnak kérvénye az atyja nyugdíjából kártérítés címén levont 1000 frtnak kiházasítási szükségleteinek fedezésére leendő kiutalványozása iránt. 27. *Szelmann* Győző igazgatótanító nyugdíj iránti kérvénye. 28. Tanácsi je-

De hát volt-e valaha idő, midőn az emberek meg voltak mindennel elégedve?! Bizony nem volt, mert hiszen a cigány is, a kinek csak két krajcárja volt a zsebében, arra törekedett, hogy minél többet vehessen valamiből, a mivel jól lakhassék. És megvett a piacon két krajcárért egy nagy csomó — tormát s kezdte azt habzsolni. A torma persze csipte az orrát úgy, hogy a könyvek végig folytak barna arculatján. És szól a cigány:

— Ugy, csak sirjál, sirjál, mért vagy telhetetlen!

Hát lehet, hogy a muzsikuskigányok is elmondhatják majd, ha valami ügyeskező idegen banda betelepül a nyárra Pécsre és elhódítja a publikumot:

— Ugy, csak keseregjetelek, mért akartok urak lenni!

E héten a torony alatt majdnem kiütött a palota-forradalom. Valahogy eláruták a polgármesternek ama szándékát, hogy a házbérekrajcáradó féle évi jövedelmét minden torony alatti ur nevében fel akarja ajánlani a város üres kasszája számára és leve erre nagy zürzavar Babilonban. Hát azért csinált a város adósságot, hogy most ők fizessék ki helyette?! Hiszen nekik is van adósságuk elég — sőt sok is — s miért szavazta meg a városatyák serege az ő felségélyezésükre a házbérekrajcáradót, ha most ők meg oda ajándékozzák a városnak, adósságai kifizetésére.

— Fiaink ők, a kikben nekünk nagy kedvünk telik!

Hanem azért vannak, kik az iskola porát lerázva, most is kedvet éreznek a komoly dologhoz. Ezek a hét végén már Fiumében jártak s Velence romantikus ege alá igyekeztek, a lagunák városába, a doge-palota árnyába, hol a sóhajok hidja, a szent-Márk galambjai és a gondolierik serege várta őket.

— Velencébe magyar! — ez a jelszavuk s e jelszó alatt bizonyára tapasztalatokban gazdagon jönnek majd meg az érdekes tanulmányútról.

Akkorra már becsukják minden iskola kapuját. És elcsendesedik a város, honnan kivonulnak nemcsak a jogászok, de a kis diákok is és a faluk nyári idilljeit élvezve, bizonyítják be száz és egy módon, hogy:

— Munka után édes a nyugalom!

Csak a kormánynak nincs nyugta a kiegyezési paktum nagy munkája után sem. Hiába volt Széll Kálmán minden szél ellenében erős magatartása, az országgyűlésen nem megy át simán a kiegyezés kérdése.

És hogy ez így történik, az épen csak Simán, már mint Sima Ferencen mulik. Sima Ferenc csödbe jutván, le kell mondania mandátumáról. De hát a bizottság, mely az összeférhetlenséget tárgyalta, nem járt el vele szabályszerűen s ezért pénteken olyan vihar volt a tisztelt Házban, mely szinte visszahozta a

lentés özv. Szucsics Imréné temetkezési segély iránti kérelme tárgyában. 29. Cser Gyula szakaszvezető özvegyének nyugdíj- és fia részére neveltetési pótlék megállapítása iránti kérvénye. 30. Cser Gyula szakaszvezető özvegyének temetkezési segély iránti kérelme. 31. Buday György II. oszt. rendőr özvegyének nyugdíj iránti kérelme. 32. Klucska György II. oszt. rendőr özvegyének kérvénye nyugdíjának és fia neveltetési pótlékának utalványozása iránt.

IV. 33. Csanád vármegye átír a munkaidőben feyvergyakorlatra behívott szegény és szerződésüknek a behívás folytán való felbontásával kárt valló munkásoknak kárpótlása iránt.

H I R O K.

Pécs, 1899 június 24.

Szárnyakon a városon át.

(Botfaragó Botykai Bagol András.)

Ugyszólván minden városnak meg van a maga »saját külön« alakja, mely eredetiség dolgában jóval felülmúlja a város többi polgárait, s rövid idő alatt olyan népszerűsége tesz szert, hogy tán még — követnek is megválasztanak.

Ilyen volt egy időben az örökké megrovási kalandokban utazó mozgó poéta: Hazafi Verai János, ki előntötte bicegő pegazus ugrálásainak termékeit széles Magyarországon, s dacára annak, hogy a derék Hazafi Verai János — mint a rossz nyelvek beszélik Budapesten házmesterkedik, nincs talán olyan ember, ki ne ismerné ezt a bőbeszédű, dikcióra örökké kész, árvalányhajás kalapu alakot.

A nagy »paprika városnak« Szegednek is meg van a maga alakja: *Csonka Bukocza* Tamás személyében, aki meg arról híres, hogy az egész Alföldön még csak neki van igazi »Kecskefejű« »Kisasszonyképi« dudája, melylyel annakelőtte, a »Kállai Kettőst« fújta a lakodalmas népek talpai alá.

Hogy mi sem maradjunk hátra, ime bemutatom a mi »saját külön népszerűnk« azoknak, kik még nem ismerik, bár tudom, hogy azok száma igen csekély leend.

A mi alakunkat *Botfaragó Botykai Bagol* Andrásnak hívják, s az a művészete, hogy remekbe készít botokat.

Sudár somfavesszőkre, hajló fűzfaágakra

»Ha csináltad, fizesd is ki;
Ha a nyelved öltöd is ki!»

mondá hajdan egy bizonyos Petőfi Sándor egy bizonyos Ausztriának s ez még ma is nagyon jó vers. Annyira jó, hogy aláírja minden toronyalatti úr és minden hitelező is!

Egyébként azonban szép dolog toronyalatti urnak lenni. Lám e héten is milyen szép deputációzás volt Budapesten s milyen pompás menüjü bankettet ettek végig miniszteri asztalnál a deputátusok. Igaz, hogy mindenki megszolgált érte, mert nem volt, a ki tősztot ne mondott volna, de könnyű pohárköszöntőt mondani madeirával és pezsgő mellett; tessék egy jó felköszöntőt kivágni benszülött bortól!

A hét ennek a deputációzásnak a hatása alatt állott és ha más semmi sem történik, ez lett volna a — legnevezetesebb eseménye a hétnek. Történt azonban más is. A franciáknak van új kormányuk és a Dreyfust hozó »Stax« már közeledik Franciaország földjéhez. A világ másképp azonban nagyon csöndes. Vége a béke-konferenciának is és a nyári unalom lassankint beleveszi magát a politikába is.

Még egy hét és nem lesz, mi féle politikai eseményről írni a lapoknak. Node megmaradnak a gyilkosságok, sikkasztások és szerelmi tragédiák s megmarad minden uborkaszegzonok fejedelme — a miről naponkint lehet ujságot hallani — a cápa!

Kővágó Őrs.

olyan szentképeket, legelésző birkanójakat farag, hogy szobrász legyen a talpán, aki utánozni tudja. Nincs is tán a mi sikátoros utcájú öreg városunkban olyan notabilitás, kinek ne volna Botykai bácsi remekbe faragott pálcáiból legalább egy is.

De van ám az öreg Botykai bácsinak — ki, dicséretére legyen mondva, a »nagy idők tanui« közül való — még egy másik jó tulajdonsága is, melylyel bátran sikra szállhatna Hazafi Verai Jánossal. Ugyanis Botykai bácsi a botok mellett verset is farag, s nagy mestere a megrovási kalandoknak is.

Eme legutóbbi tulajdonságáról alkalmam volt a közelmúltban nem a legkellemesebben meggyőződhetni, minek az volt az oka, hogy csekélységem nem lévén »benszülött« — bűnömül ne essék — igazán nem ismertem az öreg Botykai bácsit.

A városháza előtt ácsorogtam, mikor nagy csomó bottal a hóna alatt élém tessékeltte magát az öreg.

— Vögyön botot az ifiur! — szól rám keményen, mire én elég tisztességtudóan feleltem:

— Nem kell nekem bátyám uram. Van már elég.

Az öreg szigorú tekintettel nézett végig rajtam, aztán bizonyos megvetéssel mondta:

— Ugy-e az ifiur »gyütt-mönt«?!

— ?

— No hát csak azért mondom — tette hozzá — mert engöm nem ismer?! S ezzel büszkén a faképnél hagyott.

Csak később tudtam meg, hogy ő a pécsi híresség: Botfaragó Botykai Bagol András!

(Vakáció.)

Akinek elég erős a fantáziája ahhoz, hogy el tudja képzelni, mit érez a halálra ítél ha »pardon«-t kiáltanak feléje, az körülbelül beleringathatja magát abba az ujongó örömbé, melyet a virgonc diáksereg néhány nap múlva érezni fog.

Mert még csak néhány napig tartanak a vizsgák, aztán sutba kerülnek a komolyképi, tudományzagu tankönyvek, s kezdődik az aranyzabadság, tiz hónapi keserves »drukkolás« után a szabadon lélegzés ideje.

De hiszen fel tudják e fogni, azok a szigorú képi papák, és jóságos arcu mamák, hogy mit jelent az, ha a kis diáknak nem kell reggel óra ütésre, hét órakor kibujni ágyából, hanem bátran alhatik nyolcig is?

S ha aztán nem az iskola harangjának csilingelése figyelmezteti őt, hogy most ütött az óra, melytől kezdve moccanni is alig szabad az iskolapadban, hanem helyette kézbe kerül a lapda, a méta bot, s a kis legény elindul a zöldbe — ki a rétre mulatni.

Azok az ifjak pedig, kik mint »érett« emberek most már végleg bucsut mondanak az iskolának, s kilépnek a nagyvilágba, ahol a pályaválasztás nehéz ideje várakozik reájuk, azok is örömmel üdvözlők a vakációt, mert ez az idő, melyben nekik is szabad még gyermeknek lenniök, s örülni a többiekkel.

Leirhatlan gyönyörrel szivják az első »nyilvános« szivart, melyet nem kell eldugni sem a tanár sem a szülők elől, hiszen ez az az első szivar, melylyel az apa kínálta meg az »érett« fiát, mondván:

— Most már szabad!

S mennyi bőbeszédűséggel, mily hangosan s örömmel udvarolnak ezek az ifjak.

A sétaterek, kiránduló helyek az ő hangjuktól visszhangzanak s aki eddig csak lopva, tisztos távolból tekintett az ideálja ragyogó szemeibe, most már bátran adja a lovagot, mert nem kell attól tartania, hogy egy óvatlan pillanatban reá szól az apa:

— Ne kurizálj fiu, hanem tanulj, mert — elhasalsz!

Azok az ifju leánykák pedig, a kik az idén utoljára törték a fejüket a tudományyal, a kik az elmúlt tanévben utoljára fogtak szekundát a fránya vegytani képletek miatt, most

sutba dobják azt a bizonyos, butácska arcu, merev szemű porcellán babát, szemeikben sajátos tűz csillan fel, s az eddigi »Tente baba, tente« helyett, elragadó huncutériával dudolgatják:

»Nem kell nekem hajás baba,
Csak az a szép huszár!« . . .

Horkay Elemér.

Napirend 1899. június 25-én és 26-án.

Naptár: vasárnap, június 25. — Róm. kath.: Vilmos. — Prot.: Febrónia. — Görög-kel. (jun. 13.) Mindszentek. — Zsidó: Thamusz 17. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 57 perckor. — Hold két 9 óra 50 perckor este; nyugszik 6 óra 30 perckor éjjel. — Hétfő, június 26. — Róm. kath.: János. — Prot.: Pál. — Görög-kel. (jun. 14.): Elizeus. — Zsidó: Thamusz 18. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 57 perckor. — Hold két 10 óra 19 perckor este; nyugszik 7 óra 53 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hűvös idő, csapadék, később derülés várható.

Ipartestületi rendkívüli közgyűlés vasárnap d. e. 10 órakor.

Városi közgyűlés hétfőn d. e. 9 órakor.

Építési bizottság ülése hétfőn d. u. 3 órakor a városházán.

Évzáró ünnepélye a ciszterci főgimnáziumi ifjuságnak a Kath. Körben hétfőn d. u. 5 órakor.

Kath. Kör táncestélye hétfőn este 8 órakor.

— (Jegyzők közgyűlése.) A baranyavármegyei községi és körjegyzők egylete június hó 28-án (szerdán) délelőtt 9 órakor tartja Mohacson a városháza közgyűlési termében évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnök évi jelentése. 2. Az 1898. évi számadás megvizsgálása. 3. Az 1900. évi költségvetés megállapítása. 4. A biharmegyei jegyzői egyletnek a jegyzőkre nézve sérelmes közjegyzői kényszert kimondó törvényjavaslat-tervezet elleni állásfoglalás iránti indítványa és ennek kapcsán az orsz. központi jegyzői egyletnek ugyan e tárgyban az igazságügyi kormányhoz felterjesztendő felirati kérvény tárgyalása iránti megkereső levele. 5. Elnök tndítványa a jegyzői nyugdíj-szabályrendelet módosítása tárgyában. 6. A Tolnavármegyei jegyzői egyletnek a marhajárlatok kiállítására díjának 5, illetőleg 15 krban leendő megállapítása iránti indítvány. 7. A központi jegyzői egylet elnökségének az 1894. évi XVI. törvénycikk 20. §-ának módosítása céljából szükséges adatok beszerzése és beküldése iránti megkeresése. 8. Grosch Vilmos egyleti tag indítványa a segédjegyzői állások rendszerítése tárgyában. 9. A múlt évben kiküldött bizottság javaslata a hivatalos ügyek egyszerűsítése tárgyában. 10. Olaszi Gábor egyleti tag indítványa, Bolgár Kálmán állami anyakönyvi felügyelőnek a múlt évben kifejezett elismerés viszonzásául köszönet nyilvánítás iránt. 11. Pécsi járási jegyzőknek a vármegye által alkotott egyes szabályrendelet hatályon kívül helyezése és a községi pénzkezelés és számviteli szabályrendelet-tervezetnek a napirendről való levétele iránti indítvány. 12. A Mármarosvármegyei egyletnek a leltározási díjak felemelése iránti indítványa. 13. Az orsz. jegyzői közgyűlésre 2 egyleti tag kiküldése. 14. Kocsics Béla s. jegyzőnek az egyletből való kilépésének bejelentése.

— (A Katholikus Kör táncestélye.) Hétfőn este ismét tündérfényben fognak állni a Kath. Kör termei. Ekkor lesz a Kath. Kör nyári táncestélye, melyet tagjai számára rendez s tekintve, hogy a Kör vigalmi bizottsága a legnagyobb buzgóságot fejt ki az estély rendezése körül, bizonyára egyike lesz az a Kör legsikerültebb estélyeinek. A táncestélyt megelőzőleg a ciszterci főgimn. ifjusága hangversenyt tart a Körben. Így hát a közönség szellemi élvezetekben is fog részesülni, mielőtt a tánc istenasszonyának hódolna.

— (A hadastyánok nyári ünnepélye.) A Baranyamegyei Katona-Hadastyán-Betegsegélyző-Egylet 1899. évi július hó

2-án az üszöghi erdőben a 25 éves jubileum alapja javára nyári ünnepélyt rendez. A délután folyama alatt lesz szórakoztatásul ének, tánc, serpentin- és confetti-harc, nemzetközi világposta-közlekedés, kés-nyerés karika-dobással, értékes tárgyak kisorsolása stb. Az ünnepély színhelye nappal zászlókkal diszittetik fel, este pedig fáklyákkal, lampionokkal és petroleum-lámpákkal fényesen kivilágítatik. Az ünnepélyen az egylet zenekara fog közreműködni. Belépti-jegy személyenként előreváltva 20 kr., a felállított pénztáraknál 30 kr., gyermek- és katona-jegy (örmestertől lefelé) 10 kr., Jegyek előre válthatók: Bäumlér György vendéglős urnál az egylet helyiségében (Nepomuk-utca 12. sz.), Ganter Ferenc urnál (Király-utca 23. sz.), a rendezőségnél, Üszöghben Szingstein János urnál és Horváth Mihály vendéglős urnál. Kezdeté délután fél 3 órakor. A jótékony célra felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély az utána következő vasárnapon tartatik meg.

— **(Általános pénztárvizsgálat.)** Tegnap délután általános pénztárvizsgálat volt a városházán. Majorossy Imre polgármester elnöke alatt Hartl Ferenc, Krausz Ignác, és Dobszay Antal bizottsági tagokból, továbbá az árvaszéki elnök, tiszti főügyész, főszámvevő, számvevő, pénztáros és ellenőrből álló bizottság vizsgálta meg — mint minden negyedév végén szokás — az összes házi, gyámi és alapítványi pénztárakat, az értékpapír és egyéb alapokat. A vizsgálat mindenütt példás rendet és pontos kezelést konstatált.

— **(Pályázók.)** A hétfői közgyűlésen töltik be — mint az a lapunk más helyén közölt közgyűlési tárgysorozatban olvasható — az üresedésbe jött árvaszéki ülnöki, továbbá a netán üresedésbe jövő másodaljegyzői és egy irtóki állásokat. A pályázat határideje holnap délután jár le; eddig azonban mind-egyik állásra csak egy-egy pályázó jelentkezett. Az árvaszéki ülnöki állásra dr. Vasváry Ferenc, tb. árvaszéki ülnök, másodaljegyző; a másodaljegyzői állásra Csizmadia Géza, h. rendőrfogalmazó és az irtóki állásra Tihanyi Károly pályáztak. Így tehát a választás egyhangunak ígérkezik.

— **(Kereskedések megvizsgálása.)** A rendőrség így nyár közeledtével az összes kereskedéseket megvizsgálja közegészségi és orvosrendőri szempontból. Ily vizsgálatot tartottak e héten több napon keresztül Ludvig Ferenc dr. kerületi orvos és Selényi Antal rendőrbiztos. A vizsgálat mindenütt a legszigorubb és a legapróbb részletekre is kiterjedő volt, de csekélyebb hiányokon kívül — melyek pótlása elrendeltetett — mindenütt rendet konstatált.

— **(Himen táblája.)** A pécsi állami anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyepárok nevei olvashatók:

Somsits János, rk., Sumony — Bundits Mária özv. Vecsey Jánosné rk., Pécs;

Dezső Dénes, ev. ref., Pécs — Wirth Anna, rk., Pécs;

Gál Adolf Ödön dr., izr., Ujvidék — Mitzky Ella, izr., Pécs;

Kozári István, rk., Pécs — Lehmann Erzsébet, rk., Pécs;

Vida István, rk., Pécs — Gulyás Julianna, rk., Pécs;

Bayer János, rk., Pécs — Vajgoni Anna, rk., Pécs;

Musil János, rk., Pécs — Decsi Mária, rk., Szabolcs;

Merkel János, rk., Pécs — Takács Mária, rk., Pécs;

Wagner János, rk., Pécs — Hesz Erzsébet, ág. ev., Pécs;

Erdős Sándor, ev. ref., Pécs — Szili Katalin, rk., Pécs;

Markó Mátyás Ágoston, rk., Bécs — Doucha Mária Franciskola, rk., Bécs;

Hoffmann Ödön, izr., Budapest — Klingenberg Riza, izr., Pécs;

Beke István, rk., Pécs — Kovács Mária, rk., Szigetvár;

Kein Mihály, rk., Pécs — Steiner Magdolna özv. Fuchs Jánosné, rk., Pécs;

Bana Péter, rk., Pécs — Hegedüs Teréz, rk., Pécs;

Novákovics Alajos, rk., Pécs — Kovács Katalin, rk., Pécs.

— **(Elfogott csavargó.)** A községben tegnap egy csavargót fogtak el azért, mert koldulási engedély nélkül kéregetett. Természetesen a község házára kísérték, ahol vállatára fogták, miközben kísült, hogy Martinetz Jánosnak hívják, s hogy azok közül az emberek közül való, kiknek lelkiismeretét nem egy lopás terheli. Így többek között egy dupla fedelű ezüst órát is találtak nála, melynek honnan szerzéséről nem tud kellő felvilágosítást adni. Mig ki nem derül a megindított vizsgálat nyomán, hogy honnan szerezte azt az órát, addig kellő őrizet alatt marad az elfogott csavargó.

— **(Talált hulla.)** Az Eszék melletti Tánya község határában egy eddig ismeretlen férfi hullát találtak, melyről a megejtett boncolás kiderítette, hogy nem erőszakos halállal halt meg, hanem szívszélhűdés áldozata lett. A hullát lefényképeztették, s a fényképet a hulla agnoszkálása végett a megyének is megküldték. Az elhunyt ember 40—42 éves lehetett, barnahaju, szakált és bajuszt viselt. Ruházata után ítélve gazdálkodó volt. Zsebeiben három forint készpénzt, egy tolkést, s egy tizenégy zónás harmadosztályu vasuti jegyet találtak, mely június 2-iki kelettel van bélyegezve.

— **(Vesztett fejszének a nyele.)** Gombos József kishajmás pusztai lakos panaszt emelt a napokban a hatóságnál, hogy istállójából valaki egy felkantározott pejkancát ellopott. A káros panaszra folytán megindult nyomozás során aztán meg is találták a lóncat — a kantárszárát Sajó János odaváló lakosnál, aki azt vallja, hogy a kantárt egy cigánytól vásárolta két forintért. A kantárt elkobozták és visszaadták jogos tulajdonosának, s így megkerülvén a »vestett fejszének nyele«, most a lovat kellene megkeríteni, minek irányában a nyomozás folyik.

— **(Csaló csavargó.)** Rézmann Gyula, tamási lakos zsebóráját javítás végett odaadta Hauptnagel József órásnak. Mikor az óra készen volt, elment az óráshoz egy Nagy Kálmán nevű fiatal legény és Rézmann nevében elkérte az órát, hogy majd hazaviszi és a javítás árát meghozza érte. Az órás odaadta az órát, de a legény nem vitte haza, hanem megszökött vele. Ekkor tűnt ki, hogy meg se bizta Rézmann őt az óra átvételével. A csalót feljelentették s több rendbeli lopás is bebizonyult ellene, mikor elfogták, melyekért most a bíróság fog ítélni felette.

— **(Mentő tanfolyam vasutasok számára.)** A magyar királyi államasutak rendeletéből most a vasuti személyzet mentési tanfolyamban részesül, hogy esetleges baleseteknél az első segélyt nyújtani képesek legyenek a megsebesült utasoknak. Ily tanfolyamot tartott legutóbb Jungmann Rezső dr., szentlőrinci pályaorvos a szentlőrinti vasuti személyzetnek. Legközelebb a pécsi állomás személyzete részesül ily mentő tanfolyamban.

— **(Kizsebelt ember.)** Illés Ferenc hörnyéki lakos ma bentjárt a hetipiacon Pécsen. A buzatéren valamit vásárolni akart s mikor fizetésre került volna a sor, a pénztárcáját nem találta a zsebében. Valami ügyes tolvaj kizsebelte s ellopta öt forintot tartalmazó pénztárcáját. A meglopott ember bejelentette az esetet a rendőrségnek, de a zsebtolvajnak nem tudtak eddig még a nyomára akadni.

— **(Megvert asszony.)** Regöly községben nem valami jó szomszédságban éltek együtt Bárdi Erzsébet és Mohai Mihály. Az

asszony mindig nyelvelt, az ember pedig soha sem maradt neki adósa. Végre is a napokban Bárdi Erzsébet már olyan sértéseket vágott szomszédja fejéhez, melyeket az szóval nem bírt viszonozni s ezért tetteleg vett értük elégtételt. Az asszonyra rohant és azt véresre verte. Persze a megvert asszony feljelentette szomszédját a bíróságnál és most onnan várja sebeire a gyógyító flastromot.

— **(Egy pakli gyufa!)** Bence Julis kisbudméri lakos cselédleány már huzamosabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott gazdájának egyik béres legényével, akinek szive azonban az utóbbi időben alaposan meghidegült a Juliska iránt. A cselédleány aztán annyira szivére vette a dolgot, hogy tegnap reggel egy pakli kénes gyufát vett s azt vízben feloldva, megitta. Mikor azonban a kellemetlen itóka okozta görcsök elővették, segítségért kezdett kiabálni s így sikerült a leányt megmenteni a megunt élet számára. A leány, a tengeri betegség kiállott tünetei után, most már a körülményekhez képest elég jól érzi magát.

— **(Husz év mulva.)** Az élet egy különös regénye játszódott le nemrég egy szardíniai helységben. Giovanni Dettori fiatal munkás 1876-ban megnősült, egy év mulva megszületett az első gyermek, de a munkás elvesztette a kenyerét és a mikor látta, hogy családját többé nem képes eltartani, kivándorolt Amerikába, hol tíz évi munkával egy kis vagyonra tett szert. Ekkor el akarta hozatni a feleségét Olaszországból, hanem csak két hó mulva kapta meg a választ, hogy felesége meghalt. Dettori ez időtől fogva anélkül, hogy gyermekére gondolt volna, bolyongó életet élt, végre elfogta a honvágy és hazatért Olaszországba. Egy darabig Génúában dolgozott, azután szülőfalujába, Sassariba ment. Ott egy fiatal leányt látott, aki nagyon megtetszett neki és mert kedvet érzett az újabb nősülésre, kezét megkérte. Amikor az esküvő megbeszélésére került a sor, a boldog vőlegény természetesen jövendőbelie szülei felől tudakozódott. »Árva vagyok«, felelte a leány, »anyám meghalt, apám kivándorolt és nem hallottam többé felőle. Giovanni Dettori volt a neve«. A munkás megdöbben. »Hol laktatok?« »Ricolo Pigorai 2. sz. alatt.« »Oh, hisz akkor a leányom vagy, a kit husz év óta nem láttam.« Dettori szemébe könnyek gyűltek és az esküvőre persze többé nem gondolt senki. Az apa boldogan ölelte meg leányát és megígérte, hogy más vőlegényt keres neki. A szép Antonietta azonban nagyon szerencsésnek érzi magát elveszettnek hitt és megtalált atyja oldala mellett és egyelőre nem is gondol arra, hogy férjhez menjen.

— **(Meggyilkolt anyós.)** Bécsben Hietzing városrészben Schlapp Antal 42 éves irtó meggyilkolta anyósát, Feiereich Viktória özvegy cipészét. Valószínű hogy Schlapp, a ki excentrikus ember volt, a tettét örülési rohamban követte el. Anyósával folytonos viszályban élt. Neje tavaly meghalt és az özvegy férjnek egy kis hagyatékot kellett volna kapnia. Az ügy azonban nagyon huzódott a törvényes formalitások miatt. Schlapp azt hitte, hogy az anyósa okozza a huzavonát. Nemrég oly botrányt csinált anyósa üzletében, hogy sógora végre is kidobta. Tegnap este 9 órakor ismét megjelent az üzletben s követelte örökségének kifizetését. Heves jelenet támadt, miközben Schlapp előrántotta tolkését s anyósának alsó testét teljesen felhasította. Az asszony egy fölkiáltással összerogyott, fia hozzá-sietett, de már eszméletlen állapotban volt, Schlapp elfutott, de egy rendőrnek sikerült őt elfogni. Mialatt a rendőrségre vitték, Schlapp folyton ezt kiabálta: »Oh Istenem! Oh Istenem! mit csináltam?« Áldozatát, a 65 éves asszonyt a penzingeri Rókus-kórházba vitték, hol éjjel kiszendvedett. — Schlapp 12 év óta volt nős, de nejével rosszul bánt s az utóbbi években elváltan élt tőle. Halála óta anyósától pénzt igyekezett zsarolni. Amint tegnap az üzletbe lépett, így kiáltott: »Miattatok nem

fogok éhséget szenvedni! s e szavakkal rohant az öreg asszonyra: »Ha én koldus vagyok, legyetek ti is koldusok!« Schlapp azelőtt kereskedő volt, de tönkre ment. A kihallgatásoknál makacsul azt állítja, hogy semmire sem emlékszik. Egyelőre a tartományi törvényszék vizsgálati kórházában tartják.

— **(Cigány-verekezés.)** Alapos kis verekedést rendezett ma a déli órákban két berugott cigány, kik fakanalat, meg teknőt árulni jöttek be a hetivásárra. Menés közben veszték össze egymással. Az alsó-sétátér szököttye előtt hirtelen megálltak s a következő pillanatban már szedték le egymásról a gúnyát. A járókelők közül valaki aztán rendőrt hívott, ki a két hajba kapott cigányt bevitte a torony alá.

— **(A szerelem bolondja.)** József János gyódi gazda a napokban jelentést tett a községi előljáróságnál, hogy hasonnevű fia a szülői háztól még e hét elején eltűnt s azóta nem tudják, hol kóborol. Az eltűnt fiatal legény után megindították a nyomozást, miközben kint a község határában egy kukoricásba bujva meg is találták. A szerencsétlen legény hanyatt feküdt a földön, ahova gyengesége folytán rogyott, mert, mint kitudódott, már két napja nem evett. A fiatalembert elkísérték szüleikhez, kik azt állítják, hogy fiuknak a szerelem zavarta meg az esztét. Szerelmes volt egy leányba, aki máshoz ment feleségül. József Jánost — ki egyébként csendes természetű s szinte néma — most szülői házában ápolják.

— **(Vizsga a megyei árvaházban.)** Ma délelőtt tartották meg a megyei árvaházban az évvizsgát. A vizsgáló bizottságban Tormai Károly alispán elnöke alatt Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Keller István árvaházi felügyelő, Eckert Pulchéria intézeti főnöknő és Hanuy Ferenc theologiai ta-

nár, árvaházi hitoktató vettek részt. A vizsgát Tormai Károly alispán lélekemelő beszéddel nyitotta meg, mely után kezdetét vette a hittani vizsga. A hittan-vizsga után Dobokai István árvaházi növendék egy üdvözlő verset szavalt el, melyet ez alkalomra Eckert Pulchéria árvaházi főnöknő irt. Szavaltak továbbá: Frágsz Nándor, Beck Antal, Markovits János, Bózsza József, Szanicsek Rozália és Nesz Borbála árvaházi növendékek, továbbá Bergmann József és Bergmann Lajos, kik nem árvák, csupán a megyei árvaház iskoláját látogatják. Hogy a megyei árvaház buzgó és lelkes tanítói kara mily nagy gondot fordít a növendékeknek hazafias és magyar szellemben való nevelésére, igazolja az is, hogy az árvaház két növendéke, Markovits János és Nesz Borbála, mikor a megyei árvaházba kerültek, egy árva szót sem tudtak magyarul s a ma megtartott vizsgán oly tiszta, zamatos magyarsággal s annyi lelkesedéssel szavalták a hazafias költeményeket, hogy szavallatukkal tapsra ragadták a vizsgán megjelent számos tanügybarátot. A vizsgát Tormai Károly alispán záróbeszéde fejezte be, melynek végén az alispán a vármegye nevében teljes elismerését, megaláztatását és köszönetét fejezte ki a megyei árvaház tanítói karának a szorgalmas, ügybuzgó tanításért, az intézeti főnöknőnek pedig a tanítás helyes vezetéseért.

— **(Országos vásár.)** A szegzárdi országos vásár legközelebb július 3-án és 4-én tartatik meg. Szegzárd község előljárósága ezt azzal adta ma hírül a város rendőrfőkapitányának, hogy mindkét napon kirakodó vásár is tartatik. Ez lesz Szegzárdnak nyári vásárja, mely igen népes és jó keresletnek örvendő szokott lenni.

— **(Himen.)** Blasek Dezső közöshadseregbeli főhadnagy Boszniából, jegyet váltott Mayer Irmával, Mayer Gusztáv takarékpénz-

tári igazgató leányával, a tolnamegyei Bártaszéken. Zsivanovits Károly, kereskedő, ma délután félhat órakor kötött házasságot a pécsi állami anyakönyvvezető előtt Kremesz Katalin Máriával, Kremesz András és neje Schlatter Anna leányával. Az új pár frigyét a ferenciek templomában a polgári egybekelés után egyházilag is megáldatta.

— **(Az államvasutak új főigazgatója.)** A minisztertanács dr. Stetina József miniszteri osztálytanácsost a m. kir. államvasutak igazgatóságához az általános igazgatási főosztály igazgatójává kinevezte.

— **(A baranya-vaszariak deputációjában.)** Deputációs világot élünk! Minden kis és nagy dolgot csak olyanformán intézhetünk el jól és alaposan, ha a kellő számból álló deputáció, vagy mint a falusi polgártársaink mondják: »defetáció«, kérelmezi annak ilyen vagy olyan formájú elintézését. Így van ez ma már az egész világon, tehát Vaszáron is. Mert baj van Vaszáron, de sok! És ezeken segíteni kell! A bajok nagyobbja pedig abban kulminál, hogy a vaszariak határosak a Döry-féle vadaskerttel, honnét kerítetlen mivoltánál fogva tömérdek szarvas jár ki a szántóföldekre, legelven és elpusztítván gabonát, krumplit és megymást, nagy kárára és buszuságára a filoxera által úgy is már tönkre tett gazdáknak. A kisebbik baj pedig az, hogy szigorú »meghagyatíkot« kapott a község »egy Wertheim-szekrény mielőbbi beszerzése tárgyában«, a melyben ezentúl a pénzt tartsa. ami nincs, de nincs pénz még a kasszára sem. Már most arra akarták kérni a főispán urat »defetációs« küldöttséggel, hogy segítsen a községen oly formán, hogy a vadaskert elkerítették, a kasszavétel pedig a »majd ha pénz lesz« határidőig elodáztassék, de biz nem sikerült az »utnak indulás«, mert ma oly nagy mértékben el volt foglalva a főispán

ezeknek a gazoknak ravaszága a te fáradozásaidat is meg fogják hiusítani.

— A világerő se! — vetette ellen Alice nagy önbizalommal. Örökölttem apám bátorságát és energiáját. Aztán egy kis tehetség is van talán bennem — tette hozzá büszkén. Azután még egy hatalmas valami is ösztönöz: boszut akarok állani mostoha apámon, a ki mindenemtől megfosztott s azon a gyalázatos lurkón, a ki megmérgezte ifju életemet. Ha csak gyöngye leány vagyok is, — tudják meg, hogy csalódtak bennem!

— Most egyelőre halottnak hisznek téged?

— A mig a szemeik előtt föl fogok támadni, — kacagott Alice. Nem volt remek az én eszmém? Csakis ezen módon tudok ily zavartalanul állandóan Oakley-ben maradni és maguknak a bűnösöknek ajkáról megtudni, a mire kíváncsi vagyok. De, mint mondám, most segítségre van szükségem s azért jöttem el ide.

— Azt hiszem, jó lesz előbb doktor Vaughan-nal beszélünk, — ajánlotta Olivia. Ő szívesen fog vállalkozni arra, hogy a szükséges detektiveket kiválogassa és utmutatásokkal lássa el.

Alice beleegyezett. Mikor doktor Vaughan délután meglátogatta Alice-t, előadta a dolgot. Vaughan szívesebben látta volna, ha a fiatal leány, a kinek sorsa iránt oly élénken érdeklődött, Bostonban, anyai jószágú barát-nője mellett maradt volna, — mégis, egy percig se vonakodott, hogy segítségét fölajánlja, mert megértette, mily forró vágya lehet a leánynak, hogy a gazembereket a maga kezével büntesse meg, azokat, a kik szíven oly nagy sebet ütöttek. Beleegyezett s megígérte, hogy erejéhez képest segíteni fogja.

hölgyet, a ki rövid idő alatt egész más névvel férjhez ment Oakley urához, a nélkül, hogy az első férjétől elvált volna. Egy kis bigámia, he?

A szép asszony összerezsent, arca pillanatról-pillanatra színeket váltott és keserű gyűlölettel tekintett a férfira, a ki érezte, hogy hatalmában tartja. De asszonyi körmönfontósága ezuttal is segített neki a dilemmában.

— Fenyegetéseid egyszerűen nevetségesek — mondta, kicsinylően vonogatva vállait. — Semmit se bizonyíthatsz be, mert elég okos voltam arra, hogy minden iratot, a mely a mi házasságunkra vonatkozik, gondosan megsemmisítsek. Mégis, hagyjuk a multat — mondta, utóvégre is, mindkettőnknek érdekében fekszik, hogy békében maradjunk. Próbálj szerencsét Arthur kisasszonynál — nem fogok utadban állani.

— Így hát jóbarátok maradunk — szolt a férfi beleegyezőleg, miközben diadalmasan mosolygott.

Ebben a pillanatban megnyílt az ajtó és Arthur kisasszony lebegett be. Kendőzött arcán a harag és a bántódás mutatkozott, a mikor udvarlóját az előtte anynyira antipatikus sógornőjével tété-á tétében találta.

De még mielőtt egy szót szólhatott volna, Mariette tünt föl hirtelen. Erősen zihált, mintha most rohant volna elő:

— Csöngettek, kérem szépen?

A leány megjelenése ép kapóra jött Corának.

— Igen, én csöngettem — mondta szemtelen hazugsággal, hogy Arthur kisasszonyt a látogatásról értesítse. Kedves Ellen, Percy urban egy régi ismerősömet találtam föl — mondta, Arthur kisasszony felé fordulva, de ő anynyira türelmetlenül várta őnt . . .

A bóktól kiengesztelve, a kisasszony ifjúkori udvarló-

ur, hogy nem fogadhatta a küldöttséget, s így bizony kénytelen lesz újra megtenni az utat, hogy ügyes-bajos dolgát eligazíthassa valahogy.

— **(Szépkülő utcák.)** A közgyűlés határozata folytán a Marton-utcát és az Alsó-Haviboldogasszony-utcát aszfalttal burkolták be. Az aszfaltburkolással most lettek készen a budapesti Magyar Aszfalt-Részvénytársaság emberei s ma egy bizottság felülvizsgálta s át is vette a munkálatot. A bizottságban *Slezák* Vítusz osztálymérnök, *Csizmadia* Géza jegyzőkönyvvezető és *Graumann* János, *Cirják* Ignác s *Ott* Márton bizottsági tagok vettek részt.

— **(Drága randevu.)** *Gyura* István, egy tagbaszakadt alsólendvai (zalamegyei) legényember bejött tegnap este Pécsre és a Zöldfa-kocsmába szállt. Ott pásztorórja volt aztán egy vállalkozó szellemű leányzóval, de *Gyura* István drágán fizette meg a randevut, mert a zsebkendőjébe kötött tíz forintját elvesztette. Ő ugyan a vállalkozó szellemű leányra fogja, hogy az lopta el a pénzét, de a leány tagadja a dolgot. A káros följelentésére megindította ma délután a rendőrség a vizsgálatot az eltűnt tíz forint ügyében, de bizony eddig még eredménytelenül!

— **(Ismeretlen tolvaj.)** Viszló községben *Nömös* József, ottani lakoshoz éjnek idején behatolt valami vakmerő tolvaj és elvitt onnan különféle ruhaneműt és egyéb értékes tárgyakat. A káros följelentésére megindult nyomozás során a lopott tárgyak nagyrészt *Boda* Julianna viszlói lakosnőnél találták meg, a ki egy ismeretlen embertől vette azokat. Ez az ismeretlen volt a tolvaj, a kit most keresnek.

— **(Nagy nyári ünnepély a Scholz-féle sörccsarnokban.)** A »Pécsi Polg. Daloskör« multkori »juniálisá«-nak, mely

a mostoha időjárás miatt csak erkölcsileg sikerült fényesen, fáradozatát még ki sem pihente, már is egy nagyobb szabásu nyári ünnepély rendezésén fárad nagy buzgalommal. Mint a rendezőség részéről értesülünk a daloskör ezen ünnepélyét *f. é. július hó 9-én* fogja megtartani, még pedig a helybeli Scholz-féle sörccsarnok összes helyiségeiben. Dalosaink ezen alkalomra teljesen új műsort tanulnak be. Lesz ezenkívül nagy teke verseny is, külön urak és hölgyek részére, számos és értékes tárgyak kijátszásával tombola. A szórakoztató világposta és konfetti sem fog elmaradni. Az amugy is gyönyörű kerthelyiséget a rendezőség külön is díszíteni és számos lampionnal fényesen kivilágítani fogja. Ezen nyári helyiséget tekintve, hogy a város kellő közepén is van, annál is inkább tömegesen fel fogja keresni mulatni vágyó közönségünk, mert itt nem tarthat a hirtelen bekövetkező rossz időtől, minthogy ez esetben rendelkezésükre állanak a belső termek.

— **(Névmagyarosítások.)** *Weisz* Mór kaposvári illetőségű ugyanottani lakos vezetéknévénél »Fehér«-re, *Weisz* Gusztáv barcsitepi illetőségű ugyanottani lakos vezetéknévénél »Vermes«-re, *Khienle* József szatnai illetőségű paksi lakos vezetéknévénél »Balog«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetet.

— **(A solferinói csata évfordulója.)** Ma van a solferinói ütközet negyvenedik évfordulója. A csata az osztrák vereségével végződött s Lombardia elvesztésébe került Ausztriának. *Mak-Mahon* vezérlete alatt a francia-szárd hadsereg leverte az osztrákokat, kik között ott *Fejérváry* Géza, akkori százados, ma honvédelmi miniszter is, a Rainer-gyalogezred élén hősileg harcolt egész estig. De a csata sorsát már nem lehetett megmászítani; az osztrákok — kik 22 ezer em-

bert vesztek — kénytelenek voltak visszavonulni. A szövetséges olasz-francia csapatok vesztesége 18 ezer ember volt.

— **(Ellopott kilincsek.)** Három házigazda is járt ma délelőtt a rendőrségnél, kik azt panaszolták, hogy kapukról eddig ismeretlen tettesek a rézkilincseket lelopták, mi különben nem is olyan rossz kereseti forrás, ha tekintetbe vesszük, hogy egy-egy kapukilincs, mint ócska réz elég szép értéket képvisel. A tetteseket nyomozzák.

— **(A mohácsi védgát töltés.)** A napokban megirtuk, hogy a volt nagyobb esőzések megrongálták a mohácsi védgátakat és zsilipeket, melyeknek javítási munkálatait azonnal foganatba vették. Mint egy Tormai Károly alispán, miniszteri biztoshoz ma érkezett jelentésből kitűnik, a gát és zsilipjavítási munkálatokat teljesen befejezték. Dacára a Mohácsnál két nap óta tartó áradásnak, a védgát teljesen megállja helyét még a legrohamosabb ár bekövetkezése esetén is, mitől azonban egyelőre nem kell tartani, miután a Duna tegnapi óta jóval apadt.

— **(A rongyszedő.)** *Mandlbaum* Izraelnek az a jámbor foglalkozása, hogy füttyülővel a szájában bejárja a községek utcáit, s rongyot, csontot, régi vasat összevásárol, melynek ellenértékül pénz helyett gyakran rézgyűrűt vagy csipkét ad a piperkőc magyar menyecskének. S hogy ez nem éppen jövedelmező foglalkozás, azt mindenki tudja, s így nem csodálható, hogy *Mandlbaum* Izrael, minden jámborsága dacára is tegnap arra vete-medett, hogy Udvardon, *Kanos* János ottani gazda udvaráról egy libát ellopott s belegyömöszölte a batyujába. A liba azonban a sokféle lim-lom között igen kényelmetlenül érezhette magát, minek hangos gágogással adott kifejezést. Persze kisült a jámbor *Mandlbaum* Izrael turpissága, s így a libát kiszabadították

jával beszélgetésbe kezdett, Cora pedig gúnyosan mosolyogva visszahúzódott.

Mariette kis szobájába ment, hogy gondolkodjék azok fölött, a miket a támlásszék mögé rejtőzve hallott.

— Csak tudnám, hogy *Davis* már akkor versenytársa volt *Percy*nek — mormogta magában — akkor tudnám, hogy mért akarta volna ezt megölni. Nos, ezt is ki fogom deríteni. A háló egyre összébb húzódik a bűnösök körül és ha eljön a leszámolás napja, *Perth* *Alice* meg lesz boszulva!

A hadjárat megindult.

Mariette egy napi szabadságot kért urnőjétől, hogy — amint mondta — beteg anyját meglátogassa. És valóban elutazott Bostonba, *Girard* Oliviahhoz, akivel a teendők meg akarta beszélni. Sok függött attól, hogy a két vetélytárs: *Davis* és *Percy* multját kikutassa, de ez csak ügyes detektívek segítségével sikerülhetett.

— Mindeddig magam működtem — mondta *Olivia* előtt, — de hogy kimutassuk *Davis* bűnösségét, tudnunk kell, hogy a merénylet idején mily viszonyban volt *Percy*vel. A végtárgyaláson nem került szó erről?

— Egyáltalán nem — felelt *Girard*né. — A két ember körülbelül egybehangzóan vallott férjem terhére és a pör alatt nagyon barátságosak voltak egymással szemben. Csak azt tudom, hogy *Percy* kevésre rá eltűnt Bostonból. *Doktor* *Vaughan*, az egyetlen barát, aki melettem és férjem mellett tartott, később sűrűen kutatott utána, de eredménytelenül.

— És itt mégis csalni fog a látszat — jegyezte meg

gondolkodóan *Alice*. Abból, a mit *Oakley*ben hallottam, elméletet állítottam föl magamnak, a mely valószínűleg beigazolást fog nyerni.

— És az?

— Igen egyszerű. *Cora* *Arthur* *Percy* *Edvárd*nak volt — vagy igazabban: még most is — felesége. Azon időben *Corának* már valószínűleg viszonya volt *Davissal* s mikor megtudták, hogy *Percy* nagybátyjától jelentékeny vagyont örökölt, *Cora* valószínűleg az ő szépséges kedvesével arra az ötletre jutott, hogy férje halála által — a kitől elváltan élt — ennek a vagyonnak birtokába juthat. Valószínűleg nem esett nehezére, hogy *Davist*, a ki *Percy*t, mint vetélytársát, titokban gyűlölte, a tette rábeszélje. Aztán, hogy a gyanut magáról elhárítsa, a tettes férjét mondta bűnösnek, a kiről tudta, hogy röviddel ezelőtt összekocant *Percy*vel.

— Született detektív vagy! — kiáltott föl *Girard*né. Minél jobban gondolkodom, annál valószínűbbé lesznek előttem a te föltevéseid. Csak egyet nem értek. Hogy tehette *Percy* azt, hogy *Davist* kimentse a gyanu alól, ha tudta, hogy ő követte el a merényletet?

— Erre nézve mindenesetre csak egy fölvilágosítás lehet. *Davis* kétségen kívül ismeri *Percy* életének egy titkát, a mely őt hatalmába adja. Mindent el kell követnünk, hogy ezt a pontot kiderítsük, — az ön férjének szabadsága függ ettől.

*Girard*né könyekre fakadt.

— Ah, *Alice* — mondta elérzékenyedve — egész vagyonomat nagy örömmel áldoznám föl, ha azzal *Fülöp* börtönének ajtaját megnyithatnám. Mit nem próbáltam meg, hogy segítsek rajta és hiába! S attól tartok, hogy

a batyuból, a rongyszédőt pedig betették a kóterbe.

— **(Elfogott koldusok.)** Rendőr-ségünk naponkint szigorúan ellenőrzi a koldulási tilalom áthágóit. Így tegnap is nyolc egyént tartóztattak le tilos koldulás miatt; ma pedig a város különböző részein éppen kerek-szám tizenkettőt szedtek össze, kik a házakat koldulva járták sorra. Az elfogott egyének mind állandó foglalkozás és lakás nélküli kétes ekzisztenciák, kiket most eltoloncolnak illetőségi helyeikre.

— **(A Pécsi Dalárda Mohácson.)** A mohácsi iparosok olvasóköre f. hó 29-én (csütörtökön) Péter-Pál ünnepén a mohácsi csatatéren felállítandó II. Lajos király-szobor javára, részben saját céljaira hangversenyt rendez s e hangversenyben való közreműködésre a Pécsi Dalárdát is felkérte. Tegnap este tartott választmányi ülésében a Dalárda elfogadta a meghívást s elhatározta, hogy a hangversenyben több énekszám előadásával részt fog venni.

Művészet, irodalom.

○ A „Magyarország“ politikai napilap semmiféle magánérdeknek nem áll szolgálatában. Egyenes, soha meg nem tántorodó, bátor irányának a legnagyobb érdeme van abban, hogy a közszellem hazánkban megváltozott és a kormányzati irány jobbra fordult. A bukott rendszer elleni harcot a „Magyarország“ kezdte, vezette és lankadatlanul szította egész diadaláig. Ennek nyomán következett be az a nemcsak journalistikailag, de politikailag is fontos esemény, hogy Kossuth Ferenc is, a lap munkatársai sorába lépett. Vele együtt a lap fővezércikkirója Bartha Miklós a magyar szónok és a magyar gondolkodásnak ez a nagy mestere, a kinél szebben és igazabban magyar publicista még nem irt. A „Magyarország“ hirszolgálatát páratlanul áll a magyar journalistikában, az összes többi lapokat megelőző kitűnő forrásokból szerzett értesüléseivel. A lapot Holló Lajos, ez a nagy tevékenységű és minden közszükség iránt élénk érdeklődéssel bíró képviselő szerkeszti, dr. Lovász Márton h. szerkesztő közreműködésével. A „Magyarország“ előfizetési ára 14 frt, félévre 7, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Legcélszerűbb az előfizetési pénzeket póstautalványon küldeni a „Magyarország“ kiadóhivatalába.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 24-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Bruckner* Gusztáv, szász képviselő beszélt elsőnek a kiegyezési javaslat mellett. Alig kezdett azonban beszélni, beszédébe *Rigó* Lajos élesen belekiáltott:

— Mi történt Brassóban?!

Alig folytatta *Bruckner* a beszédét, *Rigó* ismét újra kiáltott:

— Be kell kebelezni a vármegyét!

Bruckner újra kezdte beszédét, *Rigó* megint rászólt:

— Brassóról beszéljen!

Percel Dezső elnök ezért megintette *Rigó*-t, *Bruckner* ezután sietett befejezni amúgy is rövid beszédét.

Mezőssy Béla szerint a parlamenti illemből kifolyólag is kötelessége lett volna *Bruckner*-nek, hogy elvtársai nevében kijelentse, miszerint Brassónak legutóbbi határozatát nem osztják. Mikor legujabban beléptek a szabad-elvű klubba, ki kellett volna jelenteniök, hogy az ország törvényeit megtartják.

Bruckner közbeszólt: Nincs törvény, melyet nem tartottunk meg!

Ugron Gábor: Mindig gyűlölködnek!

Lukács Gyula: Oláhokkal paktálnak!

Mezőssy Béla szerint Brassó határozata arcucsapása a törvénynek és a magyar nemzetnek.

Zajos helyeslés követte a beszédet a szélsőbalon, mire *Schmidt* Károly, szász képviselő közbeszólt:

— Nem hozott Brassó határozatot!

Mezőssy Béla: Akkor az egész magyar sajtót hazugsággal gyanúsítja; pedig én inkább annak leszek, mint a képviselő urnak!

Nagy tetszés kelt erre a szélsőbalon s *Mezőssy* Béla ezután különösen *Lukács* László pénzügyminiszter politikai következetlenségét fejtegette. *Széll* Kálmán miniszterelnöknek tanácsolja, hogy *Lukács*hoz forduljon a közmondással:

— Aliquando valet, aliquando non valet. (Egyszer jó, máskor nem jó.)

Derűtség között fejezte be a szónok a sikerült beszédet, mely után *Major* Ferenc beszélt a javaslat mellett.

Polczner Jenő kifejti, hogy a titkolózás a rendeletekkel szabályozandó kiegyezési kérdések körül benne azt a sejtelmet ébreszti, hogy az önálló vámterület nemcsak 1907-ig, hanem mindenkorra lehetetlenné van téve s hogy a mostani kiegyezés is el van látva valami ischli klauzulával. A javaslatot nem fogadja el.

Benyovszky Sándor gróf válaszolja a vámszövetség következtében beállott szomorú állapotokat. Követeli az önálló vámterületet.

Madarász József hatvanhétben is küzdött a kiegyezés ellen és Deák Ferenc, Som-sich, Szentkirályi sem tudtak a javaslat mellett egyebet, mint célszerűségi okokat felhozni. Így van ma is, mikor már az események le-cáfolták a célszerűségi okokat. Pártolja *Kossuth* Ferenc határozati javaslatát.

Több szónok nem volt s így a vitát bezárták, mire *Széll* Kálmán reflektált a mai szónokok megjegyzéseire.

A részletes vita hétfőre maradt.

TÁVIRATOK.

— **Tizenegyszázadik évforduló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Igló város ma ünnepelte fennállásának 1100 éves évfordulóját nagy ünnepséggel. Az egész város gazdagon volt fellobogózva, a harangok zúgtak, este impozáns fáklyásmenet vonul végig a város főbb utcáin.

— **A custozzai csata emléke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sopronban ma ünnepelte a 76-ik számú cs. és kir. gyalogezred a custozzai csata emlékét, melyben az ezrednek dicsőséges része volt. Az ezred teljes díszben vonult fel a táborig misére, mely után emlékbeszédet tartottak. Délben nagy bankett volt.

— **Vigyázatlanság áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miskolcon *Schweitzer* Henrik kerékpárnagykereskedő fiatal neje a takarításnál a gyertya lángjával benzinehez ért, mely felrobbant s ruháját lángba borította. A fiatal asszony irtózatosságot között meghalt. Halálát férje és három kis árvája siratja.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 24.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 9.42. —
Tengeri: 4.59. — *Rozs*: 7.52. — *Zab*: 5.75. —
Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztrák*
hitelrészvény: 357.—. — *Magyar* hitelrészvény: 383.00
— *Államvasut*: 344.00.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi június hó 24. napján tartott betivásán.

Az áruk métermázsanként számítatnak.

Buza uj 8.80.—9.10; kétszeres uj —.—.—.
*roz*s uj 6.50.—6.80; — *árpa* ősz 5.—5.20; *tavaszi* —.—
zab, *tavaszi* 5.50.—5.70; *uj* —.—.—; *bükköny*
—.—; *kukorica* ó 4.70—4.80; *széna* 1.40.—1.80; *szalma*
1.—1.20.

Kinálát: gyenge, mintegy 270 gabona-kocsi volt a piacon.

Nyilt-tér.

Minthogy a tavasz előrehaladásával esecsemőt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénsavtartalmánál fogva, specifiens óvószert is a tífus, cholera és a gyermekek tifoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kélmesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Hirdetmény.

Varga Ferencz, hentes, pécsi lakos ügyfelem képviselőjében ezennel közhírré teszem, hogy a Leopold Kohn's Sohu, dolnji-miholjaci cég által megrendelt, de mindezideig át nem vett **640 kgr. (netto) tartalmu három hordó disznósirt** f. hó 27-én d. u. 1/2 óra-kor Dr. Baranyai Béla kir. közjegyző közbenjöttével Pécssett, Tettye-utca 2-ik szám alatt, a keresk. törv. 347.351. §§-ai értelmében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladom.

Pécssett, 1899. évi június 25-én.

Dr. Ferenczy László
ügyvéd.

BERGER-féle GYÓGYÍTÓ KÁTRÁNY-SZAPPAN

tekintélyes orvosok ajánlják, Európa legtöbb államaiban lényes sikerrel alkalmazzák

mindennemű bőrkiütés ellen, nevezetesen idült pikkely-sömör, kősz, s elősdi kútegek, ugyszintén orr-rezesség, éévar, fagydag, lábizzadás, fej- és szakáll-korpa ellen. A Berger-féle kátrányszappan tartalmazza a fa-kátránynak 40%-át és minden egyéb, a kereskedelemben előforduló kátrányszappanoktól lényegesen különbözik. **Ósálások elkerülése végett határozottan Berger-féle kátrányszappan megrendelése a az ismert védjegyre való figyelemzetés kéréstik. Idült bőrbetegségeknél sikerrel alkalmazzák a kátrány-szappan helyett a**

Berger-féle gyógy-kátrány-kénszappan
A gyengébb kátrányszappan az

ARCBŐR TISZTÁLTALANSÁGAI
eltávolítására, a gyermekeknek valamennyi tejbetegségei ellen felülmulthatatlan börtisztító mosdó és furdószappan mindennapi használatul szolgál a

Berger-féle glicerín-kátrány-szappan
60% glicerín tartalommal és finom illattal.
Ara minden fajnak használati utasítással együtt darabonként 35 kr., 6 darab 1 frt 90 kr.
A többi Berger-féle szappanokból különösen kiemelendők: Benzoe-szappan a bőr finomítására, borax-szappan pattanások ellen, carbol-szappan a bőr simítására himlőhelyeknél és mint fertőtlenítő szappan, Berger-féle fenyű-furdó-szappan és fenyű-puara-szappan. Berger-féle gyermek-szappan a zsenge kor részére (25 kr.)

Berger-féle Potrosulfol-szappan
recesz orr, kiütés, bőrvizketegség és arevrőrség ellen, szeplő szappan igen hathatós,

Berger-féle kénes tejszappan
mitesszer és arcetisztítatlanság ellen. Tannin szappan láb-izzadás és hajkihullás ellen.

Berger-féle fogszappan köcsőgben
1. sz. rendes fogaknak, 2. sz. dohányosoknak. Ára 30 kr., a legjobb fogtisztító szer. A többi Berger-féle szappanokat illetőleg utalunk a röpiratokra. Csak Berger-féle szappanokat kell kérni, miután számtalan hatástalan utáztatok vannak. Gyár és főraktár:

G. Leil & Comp. Troppau.

Hírnemjellel kitüntetve a nemzetközi gyógyszerkiállításán Bécsben 1883.

Kapható: minden pécsi és magyarországi gyógyszerárban.

5641. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schulcz Antal és fia cég végrehajtatonak Lusztig Miksa és neje Marton Rozália végrehajtást szenvedők elleni 1400 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén lévő, Patacs község határában fekvő s a patacsi 58. sz. betétben felvett I. 1—2 sorsz. ingatlanokra 44 frt. II. 1—5 sorsz. ingatlanokra 1021 frt és † 1 sorsz. ingatlanra 260 frt, a patacsi 59. sz. betétben I. 1—2 sorsz. ingatlanokra 188 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Patacs község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árcn alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 4 frt 40 krt, 102 frt 10 krt, 26 frt és 18 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi május hó 26 án. A kir. törvszék, mint tkkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bíró.

3959. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Kohn Sándor végrehajtatonak, özv. Graber Györgyné szül. Frank Terézia és társai végrehajtást szenvedők elleni 300 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. jbiróság területén, Szebény község és határában lévő, a szebényi 503. sz. betétben Graber György és neje szül. Frank Terézia nevében álló A. I. 1—6. rsz. a felvett megváltott szőlő, illetve szántókra 94 frt; az A. II. 1—3. rsz. alatt felvett urbéri birtokra házzal 285 frt; a III. 1—2. rsz. a felvett zsellérbirtokra házzal 192 frt; az A. † 2. sor 3492. hrsz. szántóra 34 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi június hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Szebény községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 21-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1899. évi április hó 28-án. A kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

Schill,

kir. járásbíró.

Zacherlin

Nem zacskóban.

Egyedül csak üvegekben valódi!

Ez valóban biztos és alapos segítség mindenféle rovarirtáshoz.

Pécsett kapható: Alt és Böhm, Angyal Lajos, Berecz Károly, Clemente Antal, Dobszay Antal, Eizer János, Gyimóthy Gyula, Herdlein Lajos, Hollósi Adolf, Kacsokovits Géza, Geltch & Graef, Klobucsár M., Lang Herman és fia, Lehner János, Márkus Simon, Mautner Mór, Mitzky Mór, Molnár János, Obetko Zsigmond, Póth Gábor, Preindl Gyul., Özv. Reeh Vilmosné, Reinfeld A., Ifj. Rézbányai János, Schäffer Adolf, Schäffer Andor, Simon János, Sperl Vilmos, Spitzer Jakab, Spitzer R., Spitzer Sándor és fia, Wallerstein R. utóda, Weber Ferencz, Wertheimer Ch. Pécs-bányatelep: Gebhard István, Gross L., Königstein M. Baranya-Szabolcs: Diamant Adolf, Pollák Gábor. Dombóvár: Burger Ede, Kacsokovics Jenő, Pauncz Sámuel és testvére, Spitzer Imre. Mohács: Auber Nep. János, Bachrach Győző, Ehrenfeld Antal, Freund és társa, Prezlmayr A., Stranczinger Gyula, Toldy Ignác. Német-Bóly: Kann Lipót. Szent-Lőrincz: Engel Vilmos, Gebauer Tivadár. Villány: Gyimóthy Jákó. Weingoldner Rudolf. Vörösmart: Thury Dénes.